

[Handelsministeren.]

ger ensartede systemer, men jeg er da helt enig i, at denne problematik er egnet til en videre drøftelse under udvalgsarbejdet.

Jeg kan også bekræfte, at dette lovforslag går længere, end betænkningen lagde op til, og jeg synes, jeg skylder de overordentlig dygtige og omhyggelige medlemmer af udvalget, der skrev betænkningen, at sige, at det nok først og fremmest har noget at gøre med, at udviklingen på områder som arbejdsforhold, klima og trivsel på arbejdspladsen, og den ansattes placering i samarbejdssituationen, går så hurtigt og er gået så hurtigt, som tilfældet er.

Når hr. Bertel Pedersen, hr. Vivike og flere andre nævner spørgsmålet om reglerne for opsigelsesmulighed, fratrædelsesmulighed og fri hjemrejse, hvor der er sket en udvikling fra, at tidsintervallerne var 12 måneder på begge områder, til de nu i lovforslaget er henholdsvis 9 og 6 måneder, synes jeg, jeg skylder hr. Bertel Pedersen at bekræfte, at også jeg betragter dette som led i en udvikling, ikke en slutsten, men nok en rimelig udvikling i forhold til det, der var, og i forhold til tidspunktet.

Jeg har bemærket mig hr. Bertel Pedersens spørgsmål, som jeg er enig i, at vi skal arbejde videre med under udvalgsarbejdet. Jeg vil gerne allerede nu sige, at når vi har anvendt udtrykket „ægtefælle“, skyldes det, at dette udtryk endnu, bl. a. fordi drøftelser omkring moderne ægteskabsret ikke er afsluttet, anvendes i dansk lovgivning. Jeg er ikke overbevist om, at det er overvældende overskueligt for dette specielle lovforslags vedkommende at indføre særregler for det, vi plejer at kalde papirløse ægteskaber, men jeg drøfter det meget gerne.

Både hr. Vivike og hr. Bertel Pedersen har nævnt, at man nok burde gøre rederen ansvarlig ikke blot i tabssituationer for sømanden, knyttet til forlis og sørøveri, men også i tyverisituationer. Det har været vor opfattelse ved formuleringen af lovforslaget og også af denne paragraf, at det gjaldt om, at vi formulerede os særskilt, når der forelå særskilte situationer knyttet til tilværelsen til søs, og så vidt muligt ikke gik ind i særskilte ordninger, når tingene kunne sidestilles med forholdene til lands. Det har været vor opfattelse, at mens forlis og sørøveri er noget, der kun kan hænde for en sømand, så

er tyveri noget, der desværre hænder også for mennesker, der er i en arbejdssituation til lands, men jeg er helt indforstået med, at vi i udvalget må drøfte, om der eksisterer en helt speciel situation for den søfarende også på tyveriområdet, og i så fald om vi har mulighed for at bistå de søfarende på dette område. Men indledningsvis har jeg forsøgt at redegøre for, at udgangspunktet bør være, at vi kun særlovgiver, når der er et særligt hensyn beroende på, at man befinder sig til søs.

Jeg takker også hr. Adam Møller for hans bemærkninger om, at dette lovforslag er et godt grundlag at arbejde en ny lovgivning igennem på, og jeg synes, vi har grund til også at takke hr. Adam Møller og hans parti for bemærkningen om, at også en udgiftsstigning på 4-5 mill. kr., hovedsagelig knyttet til forbedringen omkring fri hjemrejse, er vel anvendt på søfartserhvervet. Jeg er enig i denne vurdering og takker for tilslutningen hertil.

Jeg bemærkede mig, at hr. Adam Møller forbeholdt sig sin og sit partis stilling på de områder, hvor lovforslaget er mere vidtgående end betænkningen, og det forstår jeg naturligvis godt. Der er jo tale om en nydannelse, man ikke på samme måde har kunnet forberede sig til, men jeg bemærkede mig også hr. Adam Møllers følgebemærkning, at der kunne jo da være tale om, at de mere vidtgående forslag var udtryk for, at lovforslaget derved var blevet endnu mere tidssvarende, og i så fald ville man formentlig kunne tilslutte sig. Det er mit håb, at udvalgsarbejdet vil kunne dokumentere, at det er det, der er tale om.

Jeg kan også bekræfte, at selv om der ikke er samstemmighed i formuleringen af paragraffer, er det også min vurdering, at dette lovforslag er udtryk for en fortsat nær nordisk samhørighed på søfartens område, en samhørighed, vi også på en lang række andre søfartsområder i fællesskab gør overordentlig meget for at bevare også i den fremtidige situation.

Når det drejer sig om disciplinbodssystemet, har også jeg hørt den vurdering, som hr. Adam Møller gav udtryk for, at der formentlig kunne være situationer, hvor man ikke gjorde de søfarende nogen tjeneste ved at fjerne dette disciplinbodssystem, og det tør jeg ikke benægte. Over for det står, at